

**Protokół**  
**z posiedzenia Komisji Zdrowia i Pomocy Społecznej Rady Miejskiej w Więcborku,**  
**z dnia 29.01.2014 r.**

Posiedzenie odbyło się w salce narad Urzędu Miejskiego w Więcborku.

Spotkanie trwało od godz.10:00 – 10:50.

Obecność według załączonej listy obecności.

Spoza Komisji w spotkaniu uczestniczyli:

1. Przewodniczący Rady Miejskiej w Więcborku - Józef Kujawiak
2. Burmistrz Więcborka – Paweł Toczko
3. Dyrektor Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Więcborku – Tomasz Siekierka.

Spotkanie rozpoczęło się powitaniem zebranych przez Przewodniczącego Komisji p. Jana Antczak. Przewodniczący Komisji poinformował, że w spotkaniu nie będzie mogła uczestniczyć Pani Zofia Mueller – Dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie. temat przez nią zostanie zreferowany w terminie późniejszym.

1. Informacja dotycząca osób niepełnosprawnych.

T. Siekierka na samym początku poinformował członków Komisji, o odwiezieniu do schroniska osoby bezdomnej.

J. Antczak zapytał czy MGOPS wiedział o samobójstwie, do jakiego doszło w ostatnim czasie.

T. Siekierka odpowiedział, że MGOPS dowiedział się o tym po fakcie. Nic nie wskazywało na to, że coś się wydarzy.

Wracając do informacji o osobach niepełnosprawnych stwierdził, że temat osób niepełnosprawnych wiąże się ściśle z działaniami Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie. Wyjaśnił, że nie ma systemu, który pokazywałby faktyczną ilość osób niepełnosprawnych w Polsce. Jedynym źródłem informacji jest spis powszechny. Według ostatniego spisu z 2011 r. wynika, że ogólnie w Polsce jest 12,2 % osób niepełnosprawnych. Wcześniej według spisu z 2002 r. – 14, 3%. Wynika z tego, że odsetek zmalał. Nie oznacza to jednak, że społeczeństwo jest zdrowsze. Wyjaśnił, że należy rozróżnić dwie niepełnosprawności: prawną i biologiczną. Wzrasta ilość biologicznych, a maleje prawnych. Wydaje się mniej orzeczeń przez powiatowe zespoły, co nie znaczy, że osób niepełnosprawnych jest mniej.

Burmistrz Więcborka stwierdził, że nie ma też zakładów pracy chronionej.

T. Siekierka wyjaśnił, że zakłady pracy chronionej umierają śmiercią naturalną. Przepisy, które są wprowadzone są tożsame jak dla otwartego rynku pracy. Nie ma preferencji, dla których pracodawcy chcieliby być zakładami pracy chronionej, a obwarowania są duże. Niepełnosprawni z naszej gminy są w o tyle dobrej sytuacji, że na terenie gminy jest Powiatowe Centrum i Powiatowy Zespół ds. Orzekania. Według statystyk w stosunku do klientów korzystających z naszej pomocy 21% ogółu klientów to osoby niepełnosprawne. Główne formy pomocy to zasiłki stałe, zasiłki okresowe i usługi opiekuńcze. Usługami opiekuńczymi na 31.12.2013 r. objętych było 69 osób – przyjąć należy. Zasiłki stałe – 68 osób korzysta z tej pomocy. Zasiłki okresowe – jest niewiele osób, dla których powodem

korzystania jest niepełnosprawność – 8 osób, pozostałe – przyczyną korzystania jest bezrobocie. Na 669 rodzin korzystających z zasiłków celowych 46% powodem korzystania jest niepełnosprawność. Rodziny emerytów i rencistów – głównym powodem korzystania też jest choroba i niepełnosprawność – 27% czyli 182 rodziny spośród tych 669. Są to głównie osoby samotne, gdzie często kryterium dochodowe przewyższa kryterium ustawowe, ale z uwagi na prowadzenie gospodarstwa jednoosobowo jest to nierealne, stąd pomagamy często przy zakupie opału w okresie zimowym. Z zasiłków stałych korzystają 64 osoby niepełnosprawne. Na terenie gminy funkcjonują dwa ośrodki Środowiskowy Dom Samopomoc, z którego co dzień korzysta 30 uczestników i Klub Samopomocy działający w strukturach ŚDS, z którego korzysta kolejne 20 osób – 3 razy w tygodniu: poniedziałki, środy i piątki. Nie każda z tych osób ma orzeczenie – są niepełnosprawne biologicznie. Ciekawostką, może nie dotyczącą niepełnosprawności jest fakt, że 6-7 lat temu statystyczna rodzina to rodzina 4-5 osobowa, teraz 2,5. Pokazuje to niż demograficzny. Spada nam liczba mieszkańców. Ilość gospodarstw nie wzrosła. Jest na tym samym poziomie – ponad 600 co roku. Szeroki wachlarz pomocy osobom niepełnosprawnym realizuje Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie, ze środków PFRON (Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych), w postaci sprzętu ortopedycznego, zakupu pieluchomajtek, turnusów rehabilitacyjnych, pomocy osobom niepełnosprawnym w założeniu działalności gospodarczej, szkolenia. PCPR działa w strukturach Powiatu. Niestety nie ma Pani Z. Mueller, która zreferowałaby temat.

Więcej pytań nie było.

Ad. 2. Projekt uchwały w sprawie podwyższenia kryterium dochodowego uprawniającego do przyznania pomocy społecznej w formie zasiłku celowego na zakup posiłku lub żywności dla osób wskazanych w wieloletnim programie wspierania finansowego gmin w zakresie dożywiania „Pomoc państwa w zakresie dożywiania” na lata 2014 – 2020 przedstawił T. Siekierka. Wyjaśnił, że z dniem 31 grudnia 2013 r. przestała obowiązywać ustawa, która wprowadzała program państwowy dożywiania, a tym samym na samorządy został nałożony obowiązek uregulowania kwestii przyznawania tej formy pomocy w ramach uchwał rad miejskich. Rada Ministrów przyjęła tylko ramowy program swoją uchwałą, ale nie jest ona aktem prawnym, nie możemy więc na podstawie tej uchwały przyznawać pomocy. Zaprezentowana przeze mnie uchwała podwyższa kryterium do 150% kryterium podstawowego i dotyczy tylko pomocy przyznawanej w ramach programu państwa w zakresie dożywiania. Funkcjonuje od 2005 r. i tak będzie nadal. Program w 60% dofinansowany jest przez Wojewodę. Jest dla nas niewyobrażalne, żeby odmówić dzieciom ciepłego posiłku w szkołach. Podjęliśmy decyzję, że te osoby, które spełniają kryterium 100% mają dofinansowane ze środków programu. Te, które przekraczają kryterium przyznaliśmy na styczeń i luty posiłki finansowane ze środków gminy. Dzięki temu gro dzieci w szkołach chociaż nie tylko, ale głównie w szkołach będzie mogło korzystać z ciepłego posiłku raz dziennie. Działania Ministerstwa spowodowały, że jest bałagan w tym zakresie. Ministerstwo zakładało wprowadzenie ustawy dalej. Na swoich stronach w październiku powiesiło projekt ustawy. Wycofało się jednak z pomysłu, ustawa nie weszła w życie. Stąd tak pilna potrzeba podjęcia uchwał, które muszą być publikowane w Dzienniku Urzędowym. Zachowamy ciągłość dożywiania.

M. Kielich odpowiedział, że szkoda, że tak późno.

T. Siekierka odpowiedział, że wcześniej nie było takiej możliwości. Jak z Ministerstwa pojawiły się wytyczne, w ciągu 2 dni dostaliśmy wytyczne z Wydziału Polityki. Pozwoli to, że województwo będzie pracowało jednolicie.

A.Wenda zapytał jaką kwotą będzie obciążony budżet?

T. Siekierka odpowiedział, że 2 miesiące - do 30 tys. zł.

J. Antczak zapytał czy one będą zwrócone?

T. Siekierka odpowiedział, że nie. Ze środków własnych. mamy w budżecie środki na zasiłki celowe i to idzie z tych środków. Będziemy mieli mniej środków. Wiąże się z tym też inna kwestia. Na koniec roku rozstrzygnięty został przetarg. Gdybyśmy nie dożywiali wykonawca mógłby sobie rościć pretensje, że nie wyrobiliśmy minimalnej ilości posiłków.

J. Antczak zapytał kto wygrał.

T. Siekierka odpowiedział, że p. Śliwiński. Oddzielnie był dla ŚDS, Świetlicy i MGOPS.

J. Antczak stwierdził, że posiłek powinni dostać wszyscy i to z budżetu.

Więcej pytań nie było.

Przystąpiono do głosowania.

Wynik głosowania

### **„za” jednogłośnie**

Ad. 3. T. Siekierka przedstawił projekt uchwały w sprawie zasad zwrotu wydatków za świadczenia z pomocy społecznej będące w zakresie zadań własnych gminy – zasiłki celowe, zasiłki okresowe, pomoc rzeczowa i na ekonomiczne usamodzielnienie się. Wyjaśnił, że projekt uchwały wprowadzony został autopoprawką, ponieważ ta uchwała wiąże się z wcześniejszą. Dotyczy dookreślenia zasad zwrotu wydatków na świadczenia z pomocy społecznej. Ustawa o pomocy społecznej mówi, że można udzielić wsparcia rodzinom i osobom, które przekraczają to kryterium pod warunkiem zwrotu bądź części zwrotu tego świadczenia. Kolejny zapis mówi, że uchwałą rady miejskiej reguluje się sposób zwrotu udzielonej pomocy. Chodzi o to, aby te dwie uchwały były spójne, żebyśmy mogli przyznać pomoc osobom, które przekraczają to kryterium, ale do 150% i aby nie żądać od nich zwrotu. W tej uchwale dookreślamy zasady zwrotu: do 150% - bezzwrotnie; pow. 150% do 250% - wysokość zwrotu wydatków na udzielone świadczenia wynosi 50%, a powyżej 250% - 100%. Oczywiście uchwała przewiduje szczególnie uzasadnione przypadki, kiedy jest możliwość odstąpienia od zwrotu bądź części zwrotu. Te uchwały powinny być podjęte łącznie, tak aby od marca weszły w życie i aby nie żądać zwrotu udzielonej pomocy. na tę chwilę funkcjonuje uchwała z 2006 r. dzisiejsza zastąpi tę z 2006 r. – jest dostosowana do realiów.

A.Wenda zwrócił uwagę, na zapis mówiący, że „możemy”, a to nie znaczy, że musi oddać, jeśli przekracza 150%.

T. Siekierka odpowiedział, że jeśli przekracza 150% to musi, ale w szczególnych sytuacjach można odstąpić.

J. Kujawiak stwierdził, że może nie powinno być zapisu „powinni”.

T. Siekierka przeprosił i poinformował, że w uchwale w § 1 jest zapis „zwracają”.

Więcej pytań nie było.

Przystąpiono do głosowania.

Wynik głosowania

**„za” jednogłośnie**

Ad. 4. Sprawy różne.

J.Antczak zapytał dlaczego nie ma prac społecznie użytecznych?

T. Siekierka odpowiedział, że złożono wniosek na 50 osób, dostaliśmy 25 od lutego do maja. Zmienimy trochę kryterium dofinansowania, mamy trochę więcej środków, więc będzie mniejsze dofinansowanie, skróciliśmy z 40 do 37 godzin i dostaniemy 35 osób. Grupa jest wybrana, jutro przeprowadzone badania, w poniedziałek 3 lutego szkolenie bhp i ruszają do pracy. Nie będzie jednak tyle ile sołectwa czy jednostki chciałyby.

J. Antczak zapytał czy wiadomo, kto będzie w Runowie.

T. Siekierka odpowiedział, że nie uczestniczył w rozmowach, więc nie wie.

S. Piłka zapytał czy nie da się przestawić miesiący i zacząć prace od marca.

T. Siekierka odpowiedział, że nie ma takiej możliwości. Reguluje to Urząd Pracy.

S. Piłka zapytał czy w związku z informacją, że liczebność rodzin maleje oznacza to, że ludzie znajdują pracę, wyjeżdżają?

T. Siekierka odpowiedział, że rodziny są mniej liczne. W świadczeniach rodzinnych nie maleje liczba wniosków, rodzin nie ubywa, ale jest mniej członków rodzin. Jest 1 dziecko w rodzinie, najwyżej 2. Pieniądzy wypłacamy mniej, bo jest mniej osob, ale liczba wniosków nie maleje.

S. Piłka dodał, że młodzi ludzie, którzy pracują za granicą chcieliby inwestować, ale np. zakaz budowy przy zbiornikach wodnych ogranicza możliwości inwestowania.

J.Antczak zauważył, że jest coraz więcej ludzi starszych, którzy potrzebują pomocy.

T. Siekierka podkreślił, że już nie raz mówił o starzeniu się społeczeństwa. Młodzi ludzie uciekają. Może się kiedyś okazać, że bardziej opłaci się zatrudnić osobę niż umieścić w domu pomocy społecznej.

Więcej pytań nie było.

Spotkanie Komisji zakończono.

Prot. E.K.K.

Przewodniczący Komisji

/-/ Jan Antczak